

Na křižovatce času

¹ Přál bych si, aby se nahrávání, pokud možno na chvíli pozdrželo.

² Dobré ráno, přátelé. Doufám, že se všichni cítíte opravdu... (Prázdné místo na pásku.) Zpívejme pravidelné požehnání, jako obvykle: „Přivedte je.“ Všichni společně. Přivedte ty maličké.

*Přivedte, přivedte,
přivedte je z úzkostí, bolu,
přivedte, přivedte,
přivedte je k Ježíši všesky spolu.*

³ Amen. Nemyslíte si, že v těch nemluvnátkách je opravdu něco milého? To malé drobátko, ta malá, jasná kukadla, která se na mne dívají, je v tom opravdu něco velice, velice sladkého. To jsou opravdu nevinná stvořeníčka, která o tomto světě nic neví. Bůh jim dal... A víte, dítě má něco do sebe, ono je pojičkem domova; dítě je tím spojovacím článkem.

⁴ Nuže, jak bych si přál, abych o těchto věcech mohl promluvit o něco víc, totiž o těch maličkých a věcech s tím souvisejících. Ale náš čas... jsme stále v časové tísní a musíme přejít rovnou do Slova. Tak pojďme do toho nahrávání, pokud si chcete nahrát toto ranní poselství. Ať Bůh bohatě požehná, jednoho každého.

⁵ Tak tedy, myslím si, že v dnešní době neexistuje nic *takového*, jako Slovo. Čtení Božího Slova. Přál bych si, aby v každém domě mohlo být čteno Boží Slovo.

⁶ A byl bych rád, aby dnes ráno, pokud možno, jeden každý, dokonce i ti malí z nedělní školy, aby seděli soustředěně, tiše a naslouchali, zatímco se pokusím s Boží pomocí přinést poselství, které mi bylo dáno pro církve na dnešní den v pozdních nočních hodinách.

Joel 2:23; Skutky 2:15-21

⁷ Nuže, náš odstavec z Písma nalézáme v Joeli ve 2. kapitole a rovněž ve 2. kapitole Skutků. Joel 2:28, a Skutky začneme číst od 15. verše. Není to zvláštní, co říká prorok v této 2. kapitole Joele a rovněž

ve 2. kapitole Skutků: ranní a pozdní déšť. Joel o tom hovoří v té samé kapitole. Budeme promlouvat ze Skutků 2. kapitoly od 15. verše, přečteme si odstavec Písma, ve kterém stojí:

Jistěže tito nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je teprve třetí denní hodina!

Ale toto je to, co bylo předpověděno ústy proroka Joele:

„A stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na veškeré tělo... a vaši synové i vaše dcery budou prorokovat... vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mít sny.

V těch dnech zajisté vyleji ze svého Ducha na své služebníky i na své služebnice a budou prorokovat.

A ukážu zázraky nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a oblaka dýmu.

Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde ten veliký a zjevný Pánův den.

A stane se, že každý kdo bude vzývat jméno Pána, bude spasen.“

⁸ Skloňme na chvíli naše hlavy k modlitbě. Náš laskavý nebeský Otče, každá hlava napříč touto budovou, se dnes ráno sklonila do prachu země, jakožto veliký arch papíru. V pokoře skláníme naše hlavy a srdce ve Tvé přítomnosti. A modlíme se, nebeský Otče, aby Duch svatý teď sestoupil a chopil se Slova a nabídl ho každému srdci, ve kterém je místo... ukládací prostor. A ať ono přinese stonásobný užitek.

⁹ Bože, prosíme, aby se nevěřící mohli dnešního dne stát věřícími; a křesťané byli posílněni k nové naději a rovněž i ti, kteří jsou unaveni na cestě. Necht' by svatí byli povzbuzeni a nemocní uzdraveni. Promluv, Otče a dej, abychom mohli mít obecenství kolem tvého Slova právě v této chvíli, protože o to prosíme ve jménu tvého milovaného Syna Božího, Ježíše Krista. Amen.

¹⁰ Moje dnešní poselství pro církev, pokud to můžeme takto nazvat, bude na téma: *Na křižovatce času*. Odjakživa, vždycky když se plnost času blížila ke svému konci, narazili jsme na křižovatku. Křižovatky máme na dálnicích. Křižovatky máme na cestách, po kterých v tomto světě cestujeme. Křižovatky jsou rovněž na té

velkolepé, staré dálnici, po které putujeme do slávy.

¹¹ A vždy je zapotřebí to zázračné, aby mohla promluvit všemohoucnost. Všemohoucnost je všemocná a je zapotřebí to, co je zázračné, aby všemohoucnost mohla být potvrzena. A může to docílit pouze to zázračné. Vyučování Slova je znamenitá věc. A víra přichází slyšením Slova. Ale vždycky je zapotřebí toho zázračného, na potvrzení, že všemohoucnost stále žije a kraluje. Musíme tedy mít to zázračné.

¹² A já věřím, že církev se nyní nachází na prahu největšího potvrzení všemohoucnosti, jakou ten svět kdy doposud spatřil. Byly zde... Když jsem nějakou dobu pátral v Písmech, našel jsem v Božím Slově sedm hlavních křížovatek. A sedm je úplným Božím číslem. On je úplný v sedmi. On pracoval po dobu šesti dnů a sedmého odpočinul. Svět zde existuje ve svém panství nad zemí. Církev se lopotí po dobu šesti tisíc let a sedmé je Milénium. A celá tato biblická matematika je dokonalá.

¹³ A Bůh je vždy dochvilný. My máme ve zvyku se vždy trochu opozdit... uvažujeme trochu jinak, ale to má vždy svůj účel. Ale Bůh je vždy se svým poselstvím dochvilný.

¹⁴ A tak jsem dnes přesvědčen, že stojíme před něčím velikým, o čem by se měla církev dozvědět a porozumět tomu a měli by vědět, co s tím souvisí a najít si to v Božím slově. Věřím však, že pokud se něco ve Slově nenachází, jsem ohledně toho trochu na pochybách. Ale jestliže se o tom v Božím slově mluví, pak Bůh nehledě na to, jak odlišně to může připadat ve srovnání se způsoby našeho vyučování, kterými jsme přivykli, je to Bůh, který uskutečňuje své Slovo. Častokrát je to v rozporu se způsobem našeho smýšlení, či ve způsobu, jak jsme o tom byli naučeni uvažovat. Ale musíme uznat Boží všemohoucnost, když je před námi dokonána.

Ale vraťme se teď na chvíli v našich myšlenkách a prostudujme si během několika minut to, co probíhalo v uplynulých několika letech.

¹⁵ Jakožto kazatel evangelia věřím, že žijeme před samotným zjevením se druhého příchodu Pána Ježíše. Druhého návratu... nebo druhého příchodu. V prvním přišel jako dítě. Tentokrát přichází jako Král slávy, s pomstou na všechny, kdo nejsou poslušní Božímu slovu. A my věříme, navzdory tomu velikému zmatku, ve kterém dnes žijeme, když se rozhlížíme na každou stranu, bereme do ruky noviny a ztišíme se, necháme za sebou každodenní shon a zmatek tohoto neurotického

věku a podíváme se událostem přímo do očí, pak můžeme beze stínu jakékoliv pochybnosti vidět, že něco se má brzy stát.

16 Věřím, že Bůh nikdy v žádné době neudělal nic, žádnou zázračnou věc, dokud to předtím neznázornil ve svém Slově, nezjevil to, a přesně to neumístil, aby všichni lidé, kteří v tom zanedbali chodit, když se před Ním postaví, mohli být nalezeni bez výmluvy. Protože Bůh to udělal tak jasné, že jestli člověk o to projeví dostatečný zájem, pak to jistě najde, pokud jen o to projeví zájem.

17 Zajisté nikdo nebude jíst polévku s mouchou. Báli byste se vložit do úst pokrm, který nevypadá dobře a který je zkažený, protože byste mohli do sebe dostat ptomainový jed, nebo něco jiného, a to by vás v okamžiku usmrtilo. A my si toto tělo hlídáme. Ale ta duše, my jí dovolujeme hodovat na věcech tohoto světa, o kterých jasně víme, že jsou zkažené a můžou nás přivést pouze k jednomu: totiž k záhubě. Nezáleží tedy na tom, jak dobře se postaráme o toto tělo, jak dobrý je náš pokrm a jak ono žije. Ono se stejně musí vrátit do prachu země; ale ta duše bude někde žít na věky. Já bych raději jedl zkaženou polévku, než abych si kdykoliv nechal zkazit svoji duši věcmi tohoto světa.

18 Křižovatka, Bůh vždycky předtím, než přichází, nebo končí nějaká velká křižovatka, nebo končí nějaké časové údobí, když začíná s něčím novým — je to křižovatka toho starého s novým, jedna plnost času se prolíná s druhou — On vždycky projevuje svou moc. Lidé se vždy na rozhraní věků rozcházel v učení, ve výkladech, oni opouštěli toho pravého, živého Boha. Ale krátce před křižovatkou a před příchodem nového údobí, se On zjevuje na jevišti s velikými zázračnými znameními a divy. Vždycky to tak dělal.

1. Mojžíšova 1:4, 17; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

19 Podívejme se na první zkázu, která potkala tento svět, na tu první křižovatku. Poté, co byl svět zformován Bohem a člověk byl postaven na Zemi, Bible říká, že *lidé* začali budovat města. Na tomto světě se dělalo na velikých stavebních projektech. Pohledte na dnešek. Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Noema, tak bude i při příchodu Syna člověka.“ Jedno a totéž...

20 Všimněte si. Oni se naučili obrábět měď, vynalezli způsob, jak vyrábět bronz a železo, krátce před zkázou způsobenou potopou. Pohledte na den, ve kterém nyní žijeme, jak ty stavební... A je řečeno, že lidé se rozmnožovali na tváři Země.

21 Rozhlédněme se kolem sebe, dokonce i naše malé město, stačí

pouze, že je porovnáme s tím malým městečkem před několika lety, kdy čítalo čtrnáct tisíc obyvatel a nyní povyroستlo na dvacet sedm tisíc a možná i více. Už se vám stěží podaří najít místo, kde byste si mohli ulovit králíka, nebo něco jiného. Všude samé projekty bytové výstavby. Je to tak. Výstavba, vzrůst, rozmnožování se... A On řekl, že když se začali rozmnožovat, pak se usadil hřích a bezbožnost. Je to jeden z velikých směrových ukazatelů toho, že jsme na konci cesty, jedno z největších znamení.

²² Všimněte si, v jisté době žil muž, který se jmenoval Nimrod, a on šel a postavil velké město Babylon a připojil všechna okolní města, všechna se spojila dohromady. A měla být jedním velikým městem a tím měl být Babylon. A hle, jak Bůh pohrdl tím systémem světové federace. Pohledte na dnešní den, je to totéž: máme pracovní odbory, lidé jsou svázáni dohromady svazky a různými jinými pouty, a církevními denominacemi, které je vážou dohromady a které prolamují bariéry, rozbíjí obecenství mezi různými bratry. Sjednocení — je to jedno z velikých znamení, které Bůh dal při prvním zničení, a vidíme, že se to zde znovu ukazuje před poslední zkázou. Vidíte to?

1. Mojžišova 6:2; Matouš 24:38; Lukáš 17:27

²³ Všimněte si. A ještě jednu věc, kterou on tam tehdy udělal... Sledujeme, že v průběhu času toho velikého zmatku, kdy lidská srdce se začala ochlazovat a odstupovat od Boha, ženy se staly idoly. Když Boží synové viděli dcery lidské, že jsou krásné, stalo se to pravidlem sexuálního chování. Pohledte na dnešek. V čem my žijeme. Nemluvím teď o počestných ženách, ne, přátelé; to jsou Boží nástroje. Ale proti těm, které si nedávaly na sebe pozor, a kolik jich je na té opačné straně, a jak se ženili a vdávaly. Bůh to tak řekl v Bibli. Ježíš řekl, že před Noemovým časem, na konci, se ženili a vdávaly.

Zjevení 16:14

²⁴ A jak veliký zmatek máme v dnešním světě. A uvědomujeme si, že to je způsobeno jednou věcí. Bible říká, že ti duchové, velcí duchové sestoupili dolů, zlí duchové a vcházelí do lidí a působili tyto věci. A my vidíme ty stejné zlé duchy, které to dělají v naší době.

Izaiáš 59:19

²⁵ A teď si znovu všimněte, nejen toho: když se uvolnilo celé peklo, uvolnilo se rovněž celé nebe. Když nepřítel přichází jako přívál, Duch Boží pozvedává proti němu korouhev¹. A tyto dvě věci se ukážou vždycky na křižovatce.

¹Dle KJB

1. Mojžíšova 5:24; 1. Mojžíšova 10:8-10; Židům 11:5

26 Nuže, když sledujeme Nimroda, jak provedl celé toto sjednocení a přinutil všechny lidi přicházet do Babylonu, aby vstoupili do toho velikého svazu, jak v té době vzniklo mezi ženami z toho sexuálního hlediska, a tak dále, všechno zlo, a v tom stejném čase měl Bůh na zemi svědka Enocha, který chodil bezúhonně s Bohem. V té stejné době, kdy se ukázalo zlo, rovněž se na zemi ukázali i andělé. Andělské bytosti přišly mezi lidi. Je to nádherný předobraz dnešního dne, kdy se projevuje zlo, projevuje se rovněž dobro.

Zjevení 11:3, 6

27 A všimněte si, v čase toho zlého dne, krátce před tou zhoubou, Bůh měl muže, který zvěstoval evangelium, chudého, pokorného muže, nebylo na něm moc z tohoto světa, ale byl to muž, jehož srdce naslouchalo Bohu: Noe. Noe a Enoch, tam kázali ve stejné době. A jestliže si všimnete ve Zjevení v 11. kapitole, tam je řečeno: „V těch posledních dnech, dám moc dvěma mým svědkům.“ Znovu dva svědkové v těch posledních dnech (Zjevení 11), a ti budou konat znamení a zázraky mezi lidmi.

Židům 11:7

28 Poohlédněte se dozadu, když Noe a Enoch kázali a Noe kázal poselství, které připadalo tomuto světu tak bláznivé. A Noe — zde to máme znovu — Noe připravoval koráb, připravoval místo bezpečí. A on byl zázrakem sám o sobě. Ó, jak ten muž na suché zemi, kde nikdy nebyla voda, připravoval koráb, který by mohl plout po velkém moři, které tam mělo přijít. A on tvrdil, že ono sestoupí z oblohy. A kde ono bylo? Mělo přijít skrze víru, která byla sama o sobě zázrakem. Noe byl vyzván Bohem, aby připravil koráb. Vidíte to? Nezáleží na tom, jak bláznivě to může vypadat, jak fanaticky se jeví tito lidé, je to zázrakem samo o sobě, když vidíme muže, který buší kladivem; vypadalo to zcela fanaticky.

29 To samé se opakuje v dnešní době, kdy muži buší evangeliem Pána Ježíše Krista, kážou křest Duchem svatým, připravují lidi na nadcházející soud, a rovněž úkryt před ním. A církev moderních lidí se tomu posmívá, dělá si z toho posměšky a říká, že na tom nic není a že dny zázraků patří minulosti. Ale to je zázrak, je to směrový ukazatel na křižovatce.

1. Tesalonickým 4:17

30 Noe pracoval, nejenže dělal zázrak, on rovněž na *ten* zázrak očekával. A dnešní církev, která pracuje pod tíhou kázání evangelia, s provázejícími znameními a zázraky, ona se připravuje na zázrak:

vytržení církve a odchod domů. Připravují lidi, dělají je lehkými, odlehčují je od věcí tohoto světa a připravují jejich duše v přítomnosti Boží, aby ti, kteří jsou hotoví, až se Ježíš zjeví podruhé ve slávě, byli vytrženi a byli spolu vychváćeni na setkání se s Ním v povětrí, aby tak již *navždy* s Ním zůstali.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26, 27

31 Jak bylo za dnů Noema, tak bude při příchodu Syna člověka. Jedli, pili, ženili se a vdávaly se: ty všechny věci, které tak zjevně vidíme, jak probíhají... Dej Bože, aby Bůh otevřel vaše porozumění, abyste mohli spatřit ty směrové ukazatele. Nadpřirozené zázraky druhého příchodu Pána Ježíše Krista visí dnes ve vzduchu, a tím jsme na křižovatce.

32 Všimněte si. A jak Noe začal varovat lidi a kázat, a mnozí se mu posmívali a zesměšňovali ho, protože jeho poselství jim připadalo zcela nerozumné. Tak i dnes, jak by mohli současní lidé, kteří říkají, že máme nejlepší lékaře na světě, že máme nejlepší kliniky, že máme všechno *to i ono a ještě něco jiného*, proč bychom ještě potřebovali... Poslyšte: dnes potřebujeme Božského uzdravení víc, než kdykoliv předtím. A jak dny ubíhají dál a dál, budeme ho potřebovat stále víc a víc. A po nějakém čase nastane *doba*, že pokud člověk nebude zapečetěn Duchem svatým ve svém srdci... že bude zcela vystaven všem možným špatnostem. Ale to se nepřiblíží k žádnému z těch, jenž má pečeť Boží na svém čele, když udeří ty hrozné rány. Jsme na křižovatce, na rozcestí.

33 A můžeme pozorovat a sledovat Noema, jak chodil vůkol a varoval lidi a říkal jim, o přicházejícím dešti. Lidé dokonce ani nevěděli, co to déšť je. Protože *tam* nikdy nepršelo. Stejně tak dnes jsou po dvou tisících letech kázání evangelia ve světě lidé, kteří nemají ponětí o tom, co znamená znovuzrození z Božího Ducha. Oni neví, co to je všemohoucnost, co znamená Bůh ve své všemohoucí moci, který může proměnit duši pouličního hříšníka na andělskou pozici v Božím království, jakožto syna a dceru Boží. Oni tomu nerozumí. Jsou příliš očarováni a zaslepeni věcmi tohoto světa, kam upírají své zraky, flirtují s tímto světem, aniž by si uvědomili, že to působí zlý duch a že ten veliký směrový ukazatel pro lidi dneška znamená bdít a být připraven.

Lukáš 21:28

34 Ježíš řekl: „Když spatříte, že se všechny tyto věci začínají dít, pozvedněte hlavy, protože vaše vykoupení se blíží.“ A nejen to, ale Bůh ukázal znamení skrze Enocha. Ukazoval znamení skrze Noema, a svět se jim posmíval. Ale jednoho dne udeřil hrom, zablýsklo se a oheň

sestoupil z nebe. Udeřil blesk, a zaburácely hromy. A to bylo samo o sobě zázrakem. A začalo pršet.

³⁵ Ale zde se koná ten veliký zázrak: zázrakem bylo, že Bůh ukryl své věřící dítko v korábu, v bezpečí. V jednom kuse burácely hromy a lilo. Noe odpočíval v Božím korábu, ten předurčený a vyvolený, aby vešel do korábu. A když udeřily rány, Noe odpočíval v bezpečí. Ten, jemuž se posmívali, vešel do odpočínutí.

³⁶ Ti, co se v dnešní době posmívají a tropí si žerty z těch, kteří touží po tom, aby mohli žít životem zcela vydaným Pánu Ježíši; oni si neuvědomují, že vy jste ukryti v Jeho věčném náručí. Neuvědomují si, že odpočíváte v naprostém bezpečí, v té všemohoucnosti, a nic vám nemůže uškodit.

³⁷ Koráb se začal... voda začala stoupat, lidé začali naříkat, plakat, křičet a jančit. A koráb místo toho, aby zůstal na svém místě, se vznesl, a Noe byl uvnitř a byl unášen na vlnách. Jistě, byl to směrový ukazatel. Bůh smetl dočista hřích z toho světa, On se chystal udělat nový svět. Znamení a zázraky se ale zjevily předtím, než to udělal.

³⁸ Všimněte si, při vyjití, když se Bůh chystal vysvobodit Izrael, který byl v otroctví v Egyptě... Předtím, než Bůh pokynul Izraeli prstem, to první, co udělal, bylo nadpřirozené znamení, které ukazovalo, že On je všemohoucí a stále živý. Tehdejší kněží, rabíni, a tak dále si mysleli, že Bůh už neexistuje, právě tak, jak to dělají dnes. Ale Bůh je stále všemocný a stále koná to, co je zázračné. A oni si mysleli, že On už neexistuje.

³⁹ Ale právě tam uprostřed toho času, Bůh se sklonil k nízkému postavení, pokorné rodině Lévi a dal jim syna, který měl být vysvoboditelem. A malý Mojžíš byl rovněž ukrytý v korábu. Prál bych si, abych měl čas do toho vejít a objasnit to. Jak ho vytáhli z řeky, když se nacházel *přímo* uprostřed krokodýlů a všeho možného a tím se stal zázrak. Jak On zachoval Mojžíše právě v tom čase, když si mysleli, že dny zázraků už pominuly.

Židům 13:8

⁴⁰ Ale oni se nacházeli na křižovatce. Oni měli Slovo. Oni měli Josefovy kosti. Oni byli v pořádku. Oni byli znamením, jistě, že Bůh stále žije a kraluje tak, jako kdysi. Ale nejen to, kromě Slova, oni měli všemohoucnost Boha, který nemohl zklamat, který je tentýž včera, dnes i navěky, který se postavil uprostřed nich.

2. Mojžíšova 4:8, 9

41 A ve čtyřiceti letech, když Mojžíš stál na břehu řeky... nebo někde v poušti, Bůh sestoupil dolů v podobě Anděla. A předtím, než Bůh zničil Egypt a vytáhl odtamtud své děti, a naznačil změnu rozhraní času, zjevil se na zemi a poslal anděly k chudým a nuzným *lidem*. Dokonal znamení a zázraky, odhalil Mojžíšovi svou slávu, totiž, jak může vzít hůl a udělat zázrak; jak mohl vložit svou ruku do zářnadrí a ač byla celá pokrytá malomocenstvím, uzdravit ji.

42 Co to mělo znamenat? To byla změna rozhraní času, to byla křižovatka na cestě. A veliký, neměnný Bůh, který byl neměnný, který dokonával tyto věci na křižovatkách času v minulosti, o co více je bude konat teď, když celé peklo zuří a čas konce se přiblížil. On je tentýž. On nezklame. Všemohoucnost se setkává se zázračností. Jistě.

43 Tyto nevyzpytatelné... to nerozumné lidské smýšlení není nikdy schopno vystihnout zázračnost. Musíte se kontaktovat s všemohoucností. Když to uděláte, kontaktujete se rovněž s tím, co je nadpřirozené. Vaše životy jsou proměněny, vaše smýšlení se promění, váš rozum se promění, vaše podstata se promění. Vaše nemoc zmizí. A Boží veliká moc je na pochodu.

2. Mojžíšova 4:8, 9

44 Mojžíš u keře: on spatřil a uslyšel všemohoucnost, byl svědkem zázračnosti. Bůh by nebyl spokojen s tím, že by dal Mojžíšovi pouhé poselství, aby šel a kázal Egyptanům, kázal Izraelitům. Bůh, ten Všemohoucí a zázračný Bůh by nebyl Bohem, který to zjevil pouze jednomu muži, ale řekl: „Vezmi ta znamení.“ Aleluja! „Vezmi ta znamení a ukaž je jim tam; Já budu s tebou.“

45 Změna — křižovatka — přišla, čas, aby se něco stalo. Ale předtím, než se taková věc stane, Bůh posílá varování. „Já jsem stále Jahve. Já jsem stále živý. Jsem všemohoucí, jsem zázračným Bohem.“

2. Mojžíšova 4:3, 6, 7

46 A když Mojžíš odchází do Egypta, bere s sebou hůl, hází ji na zem, a uzdravuje svou ruku z malomocenství a předvádí tyto věci.

2. Mojžíšova 7:12

47 Přál bych si, abyste si něčeho všimli: Pokaždé, když se stane něco zázračného, je zde rovněž satan, aby to padělal. A tak, jak on to napodoboval tehdy, on je stále tím stejným padělatelem. A jeho padělky jenom poukazují na konec času a na křižovatku. Tehdy tam měl takové dva věštce, kteří se jmenovali Jannes a Jambres a oni tomu odporovali. Oni rovněž mohli hodit své hole na *zem* a proměnit je v hady, a tak dále, udělat totéž, co on. Ale Bůh ukázal, kdo je Bohem. Mohli

sprovodit, ale nemohli učinit Božské uzdravení. A tak pouze Bůh je schopen uzdravit. Mohli způsobit vředy, ale nemohli je odstranit. Ale Bůh tam povstal ve své moci, aby ukázal, že opravdové Božské uzdravení bylo Jeho zázračným dílem a mělo prokázat všemohoucnost na křižovatce cest.

2. Timoteovi 3:4, 5, 8

48 Egyptané přivolali vředy, ale sami jimi byli obsypáni. Avšak Boží služebníci je byli schopni odstranit. Proč? Tamti to mohli padělat. A v tom posledním dnu se nám dostalo poučení, že se zde bude dít totéž: „Jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé zkažené mysli a zvrácení ve víře, budou odporovat pravdě.“ Jak budou nadutí, vychloubační, milující více rozkoše než Boha, nedodržující smlouvy, bezuzdní a budou mít vnější způsob zbožnosti. Ó, den, ve kterém žijeme — křižovatka cest — na konci cesty, na konci tohoto věku. Bůh to dokazuje. Jak nádherný den, ve kterém můžeme žít.

49 Bůh jim to dokázal a potvrdil sám sebe a byl oslaven. Ó, jak tam šel do Egypta a ranil ten národ. Jak vyvedl Izrael na orlích křídlech, vykonal znamení a divy, protože On je všemohoucí a koná to, co je zázračné. Předtím, než spláchnul faraónovy válečné vozy, vykonal každý druh znamení. Dal znamení Božského uzdravení. On dal znamení a všechna možná potvrzení své moci: totiž jak může zachránit prvorozeného Syna; nebo vzít prvorozeného syna; jak může zachránit život. Jak může vykonat zázraky, jak může udělat to, co je zázračné... Jak se slunce a měsíc promění ve tmu, jak krupobití smete zem, jak blesky zasáhnou krajinu a zabijí dobytek, a tak dále, přesně tak, jak za Noemových dnů.

Matouš 24:29; Marek 13:24; Skutky 2:20; Zjevení 6:12

50 A o těch posledních dnech je řečeno, že měsíc nevydá světlo a bude jako krev, a slunce zčerná jako žíněný pytel. A když ono skryje svoji tvář a bude ronit slzy, jako krvavé krůpěje zármutku, pak se Bůh ukáže zde na Zemi ve své všemohoucnosti a bude konat to, co je zázračné. Jistě, On je toho schopen. On je všemohoucí.

51 Zvažte to: jak On tam dole v Egyptě vykonal všechna ta znamení a zázraky a věci, On je Bohem. Nikdo nemůže zaujmout Jeho místo.

52 Všimněte si, Bůh koná své zázraky. On dal faraónovi šanci. A faraón ji nevyužil, a odmítnul přijmout nabídnutou šanci. Pak mu již nic nezůstalo. Když člověk zavrhne Boží milosrdenství, pak mu již nic nezůstává; pouze soud. A můj drahý příteli, dnes, nechť nám je Bůh

nápomocen, když vidíš, jak se blížíme ke konci tohoto textu, a jestliže jsi zavrhl milosrdenství, které ti je nabízeno Ježíšem Kristem, Duchem svatým, pak ti už nezůstává nic, kromě Božího soudu. Nezůstává ti už nic jiného.

⁵³ Faraón nakonec svým hříchem zpečetil den své milosti; a nic víc mu nezůstalo, protože křižovatka byla zde. Bůh zkřížil čas.

1. Mojžíšova 13:10-12

⁵⁴ A jindy, když Lot a Abraham... Když se měl Abraham stát vládcem tohoto světa, jeho semeno bylo rozptýleno po tváři země, on měl s sebou Lota, svého synovce, byl to jeho příbuzný. Ó, jak nádherný obraz pro dnešní studenou, formální, lhostejnou církev, v protikladu k té zrozené z Ducha, vyvolené, povolane a oddělené církvi živého Boha. Oni spolu přebývali na stejné planině, ale nakonec nastal čas, kdy Lot vzal svou početnou skupinu a odešel do Sodomy a Gomory, kde se mohl stát více populárním, když se mu naskytla příležitost zvolit si zemi. A Abraham zůstal v Boží vůli a zvolil si tu neúrodnou část země. Sára, jeho krásná žena, zůstala s Abrahamem v té neúrodné krajině, aby mohli sloužit Hospodinu.

⁵⁵ Bůh nám neslibuje lože ustlané na růžích. Nefalšujte křesťanství, nefalšujte poselství tím, že lidem říkáte, že všechno půjde jako po másle, že vám nic neublíží, že se vám nic nestane... že nebudete procházet zkouškami nebo něčím takovým. To je faleš. Básník řekl: „Copak mám dojít do domu na nebesích na loži vystlaném růžemi a pohodlím, zatímco jiní se plahočí, aby získali odměnu, a plaví se uprostřed moře krve?“ Nikoliv, přátelé. Bůh nám neslibuje pohodlí a prosperitu. Ale slibuje nám milost, abychom obstáli v každé zkoušce. A to je právě ta milost, ke které vzhlížíme.

1. Mojžíšova 3:9, 10

⁵⁶ Abraham si zvolil Boží cestu. Zůstal na vrcholku hory, ačkoliv tam nebylo dost trávy pro jeho dobytek. Ale Lot, předobraz odpadlého světa, církve, která nevěří v to, co je zázračné...

Matouš 5:5, 8

⁵⁷ Až nakonec tyto věci došly k samotnému Bohu, a tak zde musela být další křižovatka. Pro Abrahama musel nastat čas, aby se stal dědicem této Země. Ó, Bože, proč nemohou křesťané toto vidět? Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha. Blahoslavení tiší, neboť oni přijmou Zemi za své dědictví. Křižovatka času je nablízku, aby Otec mohl ukázat, že jsme v posledním čase, vidíte.

1. Mojžíšova 13:14-18

⁵⁸ To zázračné, to nadpřirozené, ta všemohoucnost konající

zázračnost. Pohledte na Něj, jako za času Abrahama. Krátce před koncem času, pohledte, co se stalo tam v tom světě, v Sodomě, v tom velikém městě. Abraham bydlel ve stanu, ten, který byl dědicem všeho — bydlel ve stanu. Není se tedy co divit, že básník mohl říci: „Stan, či chatrč, copak na tom záleží?“ Ty jsi dědicem všech věcí, pokud jsi v Kristu. Bůh ti dal zem a On je Králem, a my jsme v Něm dědici všech věcí... všemohoucnost, zázračnost, na křižovatce času.

1. Mojžíšova 13:13; Římanům 1:26, 27

⁵⁹ Sledujte pozorně, zatímco do toho budeme vcházet hlouběji. Sledujte Boha, jak On to dělal před koncem času. Lot v Sodomě, zvrhlost na vzestupu. Muži se stávali homosexuály, zvrhlíky, zaměnili přirozený běh lidské přirozenosti, na zvrhlé způsoby. Pohledte na dnešní svět. To všechno jako celek se stává zvrhlou plností času.

⁶⁰ A ty velké instituce, kam lidé odcházejí studovat náboženství, na velikých školách — jak jsem již o tom mluvil a zabýval se tím — kde není dovoleno se muži oženit. Ale to je hrozné. A jak tyto školy v dnešní době, a tyto moderní církve, tyto velké věci: a lidé pijí a kouří a podněcují své chtíce a hanobí mladé dívky, a tak dále, které s tím začínají v nezletilém věku, až nakonec jejich běh života se stává zcela převrácený. Bůh je vydal na pospas zkáze. A jejich životy jsou zamotány natolik, že jejich přirozenost není ani ženská, ani mužská; a takto se nechali polapit ďáblem.

Joel 2:28, 29; Matouš 24:38; Lukáš 17:27; Skutky 2:17, 18

⁶¹ Pohledte na tu křižovatku v Sodomě a Gomoře. Pohledte na tu křižovatku za Noemových dnů: ženili se a vdávaly. Vidíte ten směrový ukazatel? Co se to stalo? V tomtéž čase měl Bůh na zemi proroka, který byl předchůdcem času konce. Zde to máme. Poslyšte. Vždycky před koncem času, když satan uvolní své podvodníky, Bůh posílá své proroky. A v Bibli je nám řečeno, že v těch posledních dnech, vaši mládenci budou vidět vidění, moji služebníci a služebnice, a na zemi se znovu zjeví proroci. A také vidoucí se zjeví na zemi v čase konce. A jsme zde. Jsme na křižovatce.

⁶² Všemi svatými proroky napříč věků byl prorokován a rovněž předpověděn svatým Božím Slovem konec času: způsob jak to Pán udělá, jaká budou Jeho požehnání, a co bude ďábel dělat v těchto dnech — co se stane; konec času. Boží svatost nesnáší bezbožnosti tohoto světa. Ale předtím, než On to přivede na křižovatku, posílá své červené, varovné, blikající světlo — varování.

1. Mojžíšova 19:1

⁶³ A nejen to, nýbrž předtím, než Bůh zničil Sodomu a Gomoru,

rovněž poslal na zem anděly, kteří se stýkali s lidmi; a před koncem času slíbil, že je znovu pošle. A my je spatřujeme. Oni přicházejí s poselstvími od všemohoucího Boha.

⁶⁴ Křižovatka času. Ne déle, než před třemi týdny jsem mohl spatřit Jednoho stojícího tam, který při mně stával a promlouval ke mně od mého dětství. Nejsem fanatik; vy to dobře víte. Ale tím se naplňují Písma. Myslím si, že tato církev by měla poznat pravdu a znamení, kde se nacházíme, abychom se nestali zahálčivými, ale byli vzhůru a nezaháleli, a aby byly urovnány *všechny* neshody, a abyste mohli chodit, jako opravdoví zbožní muži a ženy, s vašimi srdci upřenými na Krista. A nedívali se po těch ubohých věcech tohoto světa, protože ony jsou z ďábla. Všechny hádky a války a spory a neshody, odvrátte se od nich, jsme na konci.

A zapamatujte si, možná, že už vám na to nezůstal ani jeden týden. Já nevím. Jediný Bůh to ví. Ale jsme zde na konci.

1. Mojžíšova 18:10, 14

⁶⁵ Nacházel se tam Noe ve své době. Je zde Izrael ve své době. Je zde Abraham na té další křižovatce, mezi světem tím přirozeným, a nadpřirozeným. Andělé sestupovali v lidské podobě. Sláva. Postaví se vedle proroka Abrahama a říkají mu: „Abrahame, Bůh udělá to nadpřirozené. Asi za rok, podle času života, tě navštívím a tvá stoletá žena ti porodí dítě. Zjevím svou moc Božského uzdravení. Proměním tě a staneš se znovu mladým mužem. Změním rovněž Sárú a udělám z ní jinou osobu, bude mladou ženou. Já jsem zázračný; jsem všemohoucí. Konám zázračné věci.“ Amen. Ukážu na tobě svoji moc. „Abrahame, jsme na křižovatce času.“

⁶⁶ Zlí duchové jsou tam dole v Sodomě, ó, ano. Působí tam dole v tom světě. Působí rovněž i zde: radovánky, půvab, vyprávění sprostých vtipů a všech sprostých věcí v rozhlase, televizi, které nejsou ani cenzurovány a někdy převracejí Evangelium na úroveň společenské záležitosti. Celý svět se stal zvrhlý. Ale v té stejné době, kdy se svět stává zvrhlým, věřící se stávají obrácenými v Pánu a s mocí Boží, skrze působení a zjevení se všemohoucnosti. Jak Bůh ve svém milosrdenství ukazuje tyto věci...

1. Mojžíšová 18:1

⁶⁷ Řekl: „Abrahame,“ zatímco Jeho prorok seděl ve svém stanu, sešlý věkem, v té nehostinné krajině. Proč by se ale měl starat, stan nebo chatrč, záleží snad na tom? On byl dědicem všech věcí. Všechno mu patřilo. A on si toho byl vědom, stejně tak, jako věřící v dnešní

době. Proč bychom se tedy měli starat o ty pozemské věci? Kvůli tomu jsem před nedávnem zrušil jedno ze shromáždění, jelikož jsem nepovažoval za správné dělat nátlak na lidi kvůli finanční sbírce. Nezajímá mě, co lidé říkají; věřím, že Bůh je dost veliký na to, aby pokryl všechny své potřeby. Ano, přátelé. Raději tedy budu pojídat suchary a zapíjet je studenou vodou, a kázat Evangelium, než abych měl ty znamenité vymoženosti tohoto světa. Na tom přece nezáleží; my můžeme svěřit samých sebe do Jeho rukou a vyhlížet všemohoucnost. Je to tak. Sledujte, kde se to nachází.

1. Mojžíšova 18:2; 1. Mojžíšova 19:1, 26

68 A viděli jsme ho, jak pokračoval dál, zatímco Abraham seděl ve svém stanu, a ti andělé se mu zjevili. Oni měli odejít do Sodomy a Gomory, a my shledáváme, že Bůh v tom dni vykonal zázraky. Sprovedil oheň z nebe a smetl to město a očistil tuto zemi a dal to všechno Abrahamovi. A Lotova žena se proměnila v solný sloup — a protože se ohlížela dozadu, zůstala jakožto památník hanby, ta, která byla velikou dámou ve společnosti města Gomory a Sodomy. A všechna údolí byla smetena, když Bůh vykonal to, co je zázračné, pomocí ohně a síry z nebe.

69 Jak nádherný čas. Jak veliká doba, ve které žijeme. Bůh ve své všemohoucnosti, a zde se znovu blíží další křižovatka. (Zjistil jsem, že mi už nezbývá moc času a že si budu muset pospíšit.)

70 A zde se ještě jednou ukazuje všemohoucnost, přítomnost. Žil tam nějaký chlapík, jménem Achab, a ten se oženil s dívkou, která se jmenovala Jezabela. On byl zpočátku věřícím. Achab byl původem Žid, obřezaný podle Zákona osmého dne, byl vychován v nábožensky založeném domě ve víře v Jahveho, ale zamiloval se do jedné svůdné modlářky. Je to tak.

71 A v dnešní době, znamenití křesťanští muži jsou bezmocní pod vlivem takovýchto nicotných věcí a kouzel krásy, protože jejich srdce nebylo pevné v Kristu Ježiši. Ano. Co je to za den ve kterém žijeme. Co je to za dobu: ten směrový ukazatel zírá přímo do našich tváří.

1. Královská 17:6; 1. Královská 18:41-44

72 Ale pak, krátce před tím, než Bůh ukázal, kdo je kdo, kdo je Bohem, nadešla doba, ve které přišel do této země prorok, který se jmenoval Eliáš a který byl pomazán poselstvím od Boha. Konal znamení a dokazoval, že všemohoucnost je stále zázračná. A tento prorok se ve dnech své služby postavil a zavřel nebe, aby nepršelo. A pak přivedl déšť rovnou z nebe a uhasil žízeň vyprahlé země... A na

scéně se ukázali andělé (aleluja!), kteří mu upekli bochník chleba a uchovali ho na živu čtyřicet dnů, zatímco on přebýval na samotě s Bohem v poušti.

⁷³ Andělé se zjevují na konci času. Všichni proroci a směroví ukazatelé v dnešní době poukazují a mluví o tom, že se znovu zjeví andělé, znovu povstanou proroci a budou se konat znamení a divy. A jestliže to Bůh udělal pro ty méně významné křížovatký tam v minulosti, co On udělá asi teď? Když bylo uvolněno celé peklo; celé nebe bude rovněž uvolněno: zjeví se andělé a znovu se budou dít divy na zemi, ale rovněž se ukážou padělky, a Bůh ukáže, co je pravé a co falešné. Amen.

Ó, já Jej miluji. Jsem si jist, že vy také. Nechci na vás křičet, ale prostě to hoří v mé duši. Uvažuji o tom, jak v dnešním dni...

2. Královská 1:10, 12

⁷⁴ Krátce předtím, než je vysvobodil, vykonal různého druhu znamení a divy. A oni poslali za tím prorokem hromadu lidí, aby se ho zmocnili násilím. On řekl: „Jestliže jsem muž Boží, nechť sestoupí oheň z nebe.“ Sledujte, jak pokaždé přichází oheň. Sledujte, jak pokaždé přicházejí proroci. Sledujte, jak se pokaždé dějí zázraky. Sledujte, jak Bůh pokaždé obhazuje sám sebe uzdravující mocí, právě na křížovatkách — nikdy předtím — ale právě na křížovatkách, na rozcestích, během změny plnosti času, změny času.

Židům 10:4

⁷⁵ Nuže, ještě několik textů na závěr. Dávejte teď na chvílku pozor. Chtěli bychom se nyní přiblížit k páté křížovatkě — jedné z těch hlavních křížovatek, protože *pětka*, „pět“; to je J-E-Ž-Í-Š. Amen. Blížila se doba, kdy otázka hříchu měla být vyřešena. Nastávala doba, kdy zázračnost Jej měla dovolit plně pochopit. Přicházel čas, kdy mělo dojít k proměně lidských srdcí, protože zákony a soudy, a tak dále, to nemohly udělat. Krev volů a kozlů nemohla tyto věci odstranit. A krátce před příchodem této velké křížovatký času, mezi kazatele přichází dábel a říká, že dny zázraků pominuly, že nic takového neexistuje.

Lukáš 1:7, 13

⁷⁶ A v téže době, Bůh posílá na Zem anděly. Byl tam jeden starý člověk, jehož dům byl bezúhonný, jmenoval se Zachariáš. On byl na modlitbách. Jednoho dne, když byl u oltáře a mával tam kadidlem a přimlouval se za lid, po jeho pravé straně se mu ukázal veliký anděl, a to bylo důkazem toho, že křížovátka je nablízku. Sdělil mu, že se jeho ženě narodí chlapec, ona již byla stará a sešlá věkem, a ten *chlapec*, že

se bude jmenovat Jan.

Matouš 11:11; Lukáš 7:28

77 Když Jan přišel, uplatňoval si nárok na to, co je zázračné. Jan byl prorok. Bible říká... Řekl to samotný Ježíš, že z ženy se doposud na zemi nikdo takový nenarodil, jako byl on. Aleluja. A proč? On byl až do té doby tím největším prorokem, protože to byla největší z těch křižovatek Boha s ďáblem, na kterých se jejich stezky zkrížily. Tam se zkrížily jejich cesty a tam měl být *ďábel* odhalen a zbaven všeho, co vlastnil. Aleluja.

78 Jan byl prorok. Gabriel byl anděl. A oni se zjevují na křižovatce času. Sláva Bohu. Asi třicet tři let předtím, než se to stalo, Bůh je začal v dostatečném předstihu varovat, že čas křižovatky se blíží. Nevěřící se stávali horšími a zesměšňovali to, byli tím podrážděni a snažili se toho zbavit, až nakonec zabili všechny, kteří o této věci mluvili. Ale Bůh stejně ve svém zázračném konání pokračoval dál, protože On je všemohoucí. Musí to tak dělat, protože On je Bohem.

Jan 1:14

79 Podívejte se, co se teď bude dít, když se blížíme, abychom vešli do této epizody. Když on se ukázal, vidíme Jana přicházejícího k řece, jak káže. Mluví o tom, který má přijít, který je mocnější od něho. Začíná kázat, zatímco se tam ukazuje někdo, ne menší, než sám Všemohoucí, oděný skromnou tělesnou schránkou. Veliký Jahve, Bůh, zjevující se sám ve svém Synu, Kristu Ježíši. Všemohoucnost se stává tělem a přebývá mezi námi a prochází se uprostřed nás. Aleluja.

Marek 4:39

80 Když se jednou v noci procházel po Galilejském moři, když si lehl, a ta malá loďka byla zmítaná, On se choval, jako by ho to vůbec nezajímalo. Byl unaven. Ale to přišla křižovatka času, něco se muselo stát. Opřel svou nohu o okraj loďky, pozvedl své oči vzhůru a řekl: „Zmlkni, utiš se.“ Říkám vám, samotný Stvořitel nebe a země ležel v této loďce a příroda Jej musela poslechnout. Když všemohoucnost promlouvá, koná se zázračnost. Amen.

Matouš 8:2, 3; Marek 1:40; Lukáš 5:12, 13; Marek 1:41

81 Jednoho dne k Němu přichází malomocný, prolezlý skrz na skrz nákazou, a říká: „Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit.“

On se ho dotýká a říká: „Chci, buď očištěn!“

82 A když všemohoucnost promlouvá, děje se zázračnost. Aleluja! Jeho malomocenství zmizelo, jako slunce, které se schová za mraky. Jistě. Všemohoucnost promlouvá. A On v těch posledních dnech

zaslíbil, že znovu promluví. Když všemohoucnost promluví, zázračnost se děje. Ano, přátelé.

Jan 10:18

⁸³ Všimněte si. On uzdravil nemocné; On vzkřísil mrtvé; otevřel oči slepých. Co to znamenalo? Dokazoval lidem, že křížovatka je zde. „Mám moc položit svůj život a mám moc ho zase přijmout. Nikdo mi ho nebere.“

⁸⁴ Jednoho dne v evangeliu Jana, 17. kapitole, pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla ta hodina.“ Aleluja! Ta křížovatka je tady, všechny věci jsou teď u konce; všechny věci se připravují, křížovatka se přiblížila; svět byl varován. Hle, jak poznáme kteréhokoliv z těch apoštolů, když oni konali divy a zázraky. Procházeli jsme touto zemí, my jsme ji pročesali skrz na skrz; ten čas je tady; čas se přiblížil.

⁸⁵ Bratře, jakožto kazatel evangelia dnes ráno věřím, že Duch svatý dnes promlouvá skrze smrtelné rty pomazaných kazatelů, kteří říkají, že ten čas nadešel. Ten čas je zde a všemohoucnost odpovídá. Zázračnost se projevuje. To má co do činění s křížovatkou.

Matouš 8:8, 9; Lukáš 7:6, 8

⁸⁶ Tak tedy, On vykonal všechno to zázračné, zatímco všemohoucnost Boží byla zjevena v těle. „Řekni jen slovo, Pane a můj služebník bude uzdraven, můj služebník zůstane naživu.“ On to znal; ten římský setník to dobře věděl, že byl mužem s autoritou, on věděl, že cokoliv mu je poddáno... že cokoliv řekne, to museli udělat. Řekl: „Když řeknu někomu pojď, přijde, když řeknu někomu jdi, on jde.“ Řekl: „Jsem mužem autority. A všechno, co je pod mou autoritou mě poslouchá. A Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. Řekni jenom slovo.“ Aleluja. On věděl, že má do činění s všemohoucností. Věděl, že když všemohoucnost promluví, stane se zázračnost. Ó, aj.

Jan 11:21, 22

⁸⁷ A On se tam postavil u Lazarova hrobu a zaplakal jakožto člověk v těle. Marta řekla: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel. Ale i nyní nechť všemohoucnost promluví. O cokoliv bys Boha požádal, to ti Bůh dá. Cokoliv bys řekl, On to udělá.“

Matouš 28:20; 2. Korintským 5:19; Židům 13:5, 8

⁸⁸ A tak On tam přikročil k hrobu, všemohoucnost byla projevována uprostřed nás, žijící s námi. Bůh v Kristu smířil svět se sebou samým. Tady On žil s námi, Bůh prokázal sám sebe skrze svého Syna, Krista Ježíše; On byl všemohoucí a zázračný. A pokud je tím stejným včera, dnes i navěky, a říká: „Nikdy vás neopustím. Nikdy vás nezanechám. Budu s vámi až do skonání světa.“ Jak bychom se mohli ohlížet za

čímkoliv jiným? Vždyť když On promluví, děje se přece zázračnost? Jak bychom mohli očekávat něco jiného?

Jan 11:25, 26, 43, 44

⁸⁹ A tak přichází s pláčem k tomuto hrobu. Pak se v Něm všechna všemohoucnost soustředí a vyřkne slovo: „Lazare, pojď ven!“ A muž, který už byl v rozkladu; jeho nos odpadl z jeho obličeje během těch čtyř dnů, do jeho kůže se zavrtali červi. Porušitelnost poznala svého Mistra. Aleluja. Ona vrátila zpět tomuto mrtvému muži život, a muž, který byl jednou mrtev, postavil se na nohy a ožil; zázračnost. „Já jsem vzkříšení i život,“ řekl Bůh. „Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. A kdo žije a věří ve mne, nezemře navěky.“

Jan 5:24; Jan 11:26

⁹⁰ Promluv, všemohoucnosti; a zázračnost se bude dít. A Ty jsi to dělal vždycky na křížovatce. A my jsme právě na křížovatce. Přijměte varování, když vidíte, jak se dějí tyto věci; jsme přece na konci času. Všemohoucnost promlouvá, a mrtvý člověk, mrtvý znovu ožil, postavil se na nohy a odešel na slavnostní přijetí, aby s Ním povečeřel. Ó, aj. Co se to stalo? Jednoho slavného dne, když jsme byli ještě mrtví ve svých hříších a přestoupeních, promluvila všemohoucnost. Byli jsme na cestě do pekla, a všemohoucnost promluvila. Povstali jsme z pekla do slávy a jednoho dne v těch posledních dnech, půjdeme na slavnostní večeři. Všemohoucnost promlouvá. Boží Slovo je všemohoucí. My tomu věříme a povstali jsme ze smrti do života. „Kdo slyší má slova a věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře navěky.“ Všemohoucnost.

⁹¹ Jsme na tom stejně jako Noe, který staví koráb. Jednoho dne se stane ten zázrak, když přijde vytržení, když přijde Ježíš. Nyní jsme na křížovatce. Když vidíme ty věci, jak se dějí, pozvedáme své hlavy vzhůru; naše vykoupení se blíží. Všemohoucnost promlouvá, zázraky se konají. Řekl: „Jsme na křížovatce, Otče, musím dokázat, kdo jsi.“ A vzkřísil mrtvého; uzdravil nemocného. A když nakonec přišla hodina jeho odchodu, šel pokorně na kříž a byl přibit, rozepjat; nepatřil ani nebi; nebe ho zavrhl. Na zemi byl rovněž zavržen.

1. Korintským 15:55

⁹² Když lidé spatřili znamení a zázraky, které vykonal, posmívali se mu a zesměšňovali ho; ten hříšný, bezbožný svět hříchu. Ale tak jako soudy pozvedly nahoru koráb — soudy vody — to stejné potkalo Ježíše, když Boží soudy byly na Něj vylity; On zemřel na našem místě a byl pozvednut. A věřící v Něm může odpočinout, stejně tak, jako Noe v korábu. Nechť soudy řadí; copak na tom záleží? Jistě. Dokonce i smrt

je zbavená svých hradeb, zbavená bolesti. „Kde je, ó smrti, tvůj osten? Kde je, ó peklo tvé vítězství?“ Nikdy nejsem zděšen, když musím na hřbitov. Mohu tam provolávat slávu Bohu. Víím, že v Něm žijeme na věky věků. Jistě.

⁹³ Všemohoucnost promluvila. Promluvila k mému srdci; promluvila k tvému srdci. To zázračné se stalo. Kdysi malý zbabělec, hříšník, možná... jako vy, opilec, kuřák, milovník tancovaček i řádění, a tak dále. Všemohoucnost ale promluvila a ty jsi to přijal, a to zázračné bylo vykonáno. A ty, jsi byl proměněn ze smrti do života a opustil jsi své hříšné cesty. Promluvila všemohoucnost a zázračnost byla vykonána. Jistě.

⁹⁴ Zde v této modlitebně dnes ráno sedí lidé, kteří před několika lety byli spoutáni rakovinou, umírali. Jsou zde takoví, kteří byli zmrazeni a chromí a kulhaví i chřadnoucí. A hle, promluvila všemohoucnost a zázračnost se projevila. Zcela jistě. Co je tím znamením? Jsme na křižovatce. Jsme teď na rozcestí. Chystáme se vejít do Milénia.

⁹⁵ Nuže, sledujte. Pohnuli jsme se směrem nahoru, a když oni to udělali, když On byl pozvednut mezi nebe a zemi, země ho nemohla přijmout. Hřích tohoto světa byl na Něj vložen. A svět Jej odvrhl, jakožto svého krále. Nebylo pro Něj nalezeno místo, kde by mohl umřít. Nemohl odejít do nebe, protože měl na sobě hříchy tohoto světa. Byl nenáviděn, opovrhován, poplíván, zavržen a odmítnut na zemi. Postavil se tedy mezi nebem a zemí a přemostil cestu. A každý muž a žena, ten, kdo touží, může projít tím krvavým řečištěm z Jeho boku do slávy. Všemohoucnost.

⁹⁶ Co se stalo? Staly se znamení a zázraky. Co se stalo? Měsíc zaplakal. Slunce zavřelo oči a začalo štkát. Upadlo do takové úzkosti, že se ho zmocnily křeče a ronilo krvavé slzy. Jistě. Když spatřilo Stvořitele nebe a země, odmítnutého zemí a s takovým hříchem, že se nemohl dostat do nebe, umírajícího, jakožto prostředníka mezi Bohem a lidmi, stojícího mezi nebem a zemí. Slunce to nemohlo vydržet a řeklo: „Nevydám více jasu“ a změnilo se v tmu.

A hvězdy řekly: „To je nesnesitelný pohled.“

⁹⁷ Země řekla: „Já to nevydržím.“ A upadla do nervového zhroucení a chrlila ze svého nitra skály. To zázračné se projevilo. Byl to konec cesty. Hřích vládl až do kříže, ale od té chvíle byl hřích zaplacen. Ó, aj. Země se tak silně zachvěla, že chrlila ze svého skalnatého nitra,

vrhala to na pahorky a zachvěla se tak silně, že mrtví povstali z hrobů. Můžeme zde mluvit o nervovém zhroucení... A slunce upadlo do křečí a schovalo se. Zázračnost se projevila (aleluja), jak tomu bývá vždy na křižovatce.

⁹⁸ Pohledte, čím to bylo provázeno. To byla jenom příprava. Oni vešli do temných věků na patnáct století. Ó, kéž bychom měli čas, ale jsme v časové tísní. Chtěl bych odsud ve dvanáct odjet.

⁹⁹ A všimněte si. Zatímco procházíme těmito temnými věky... Kéž bychom mohli najít čas, abychom do toho vešli. Co se stalo v té Wesleyově a Lutherově době, při příchodu té šesté změny, když byla církev vysvobozena z temnoty a byla znovu uvedena do toho nádherného světla Evangelia. Znamení a zázraky. Ó, Bože, ó, jak tito muži byli stateční; Božské uzdravení a znamení a divy se projevily. Stalo se to mezi obětí a druhým příchodem. A pohledte, co se tehdy stalo. Když John Wesley kázal evangelium, byl vyhozen z církví, a tak dále, a lidé leželi na podlaze a byli polévání vodou po tvářích, nevěděli, co se s nimi děje, upadali do mdlob pod mocí Ducha svatého. Znamení a divy a zázraky i uzdravení se projevily.

¹⁰⁰ Nuže, bratře, sestro, poslyš. Co se děje teď? Jsme na konci času. Vcházíme do Milénia. Každá ruka poukazuje v tom směru. Ty staré hodiny odbíjejí za dvě minuty půlnoc. Všemohoucnost promlouvá. Andělé se zjevují. Proroci přicházejí. Proroci prorokují; vidění jsou vylita na lidi v tomto dnu. Evangelium je kázáno; nemocní povstávají; slepí vidí; hluchí slyší; ďáblové zuří a podvodníci — Jannes a Jambres — jsou zde. Ale všemohoucnost promlouvá. Aleluja. Jsme v posledním dnu. Jsme na křižovatce.

Matouš 24:7; Marek 13:8; Lukáš 21:25, 36; Jan 6:37

¹⁰¹ Lidská srdce se hroutí strachem, zmatení času, strach se zmocňuje národů. Země upadá do nervozity, až všude propukají zeměřesení. Ježíš řekl, že zrovna tak bude. „Zeměřesení na různých místech.“ Co se to děje? Země si je vědoma toho, že je u konce, že je odsouzena. Ona je nervózní. Svět je nervózní. Ale církev povstává v Evangeliu a je ukrytá v bezpečí. „Ten, kdo ke mně přijde, toho jistě nevyženu ven.“ Aleluja.

Zjevení 13:13, 15; Zjevení 17:7, 9

¹⁰² Jestliže se člověk nenarodí z vody a Ducha, zajisté nevejde do Království. V Království obdržíš pečeť Božího svolení: Ducha svatého do svého srdce. Ať se vlny jakkoliv vzdouvají, časy se stávají horšími. Všemohoucnost povstává. Padělatelé se snaží jednat stejným

způsobem. Kde kdo se o to pokouší. A Bible říká, že nakonec ten veliký podvodník povstane a posadí se na sedmi pahorcích. Bude mít nasazenou trojitou korunu; bude mu dána moc a bude mít takovou sílu, že bude rozkazovat před zraky lidí sestupovat ohni z nebe. On to všechno udělá. To všechno v těch posledních dnech.

¹⁰³ A jak povstanou a budou se za někoho vydávat, klanět se v kapličkách zemřelých lidí, a tak dále. Budou se dotýkat jejich kostí, a tak dále. Ale zatímco se oni dotýkají těchto kostí a klanějí se jim v kapličkách, promlouvá všemohoucnost a zázraky se projevují. Jestliže je zde snůška nesmyslů, je zde rovněž Církev, která roste. Veliká uzdravovací probuzení jsou po celé zemi. Znamení a zázraky se dějí všude. Andělé se zjevují lidem. Znamení a zázraky jsou zde.

Izaiáš 59:19; Joel 2:28-30; Lukáš 21:26, 27; Skutky 2:17-19

¹⁰⁴ O čem je zde řeč, přátelé? Že jsme na konci. Že jsme na křižovatce. „Pozvedněte své hlavy,“ řekl, „vaše vykoupení se blíží.“ Rozumíte, co tím míním? Křižovatka času? „A stane se,“ praví Bůh, „v těch posledních dnech vyleji Ducha svého, vaši synové a dcery prorokovati budou.“ Proroci dali zaslíbení: „Mládenci vaši vidění vídati budou, a ukáží se znamení nahoře na nebi.“ Létaující talíře, a tak dále a veliká úzkost. Země se bude otřásat na různých... nastanou veliká zemětřesení a také veliké vulkanické erupce, obrovské bolesti: úzkost se zmocní tohoto světa. Národy se budou pokoušet nalézt pokoj, s nožem namířeným k srdci a všude budou samé tohoto druhu problémy. A lidé se budou stávat horšími a horšími. „A když nepřítel přichází jako příval, já vztyčím proti němu korouhev,“ tak praví Bůh. Křižovatka času, konec cesty.

¹⁰⁵ V Africe burácí veliké uzdravovací shromáždění, divy a zázraky se ukazují všude kolem dokola světa. Co to znamená? Čas křižovatky, čas konce.

Izaiáš 3:16; Nahum 2:4; Římanům 1:26, 27 2. Tessalonicenském 2:11; 2. Timoteovi 3:3-5

¹⁰⁶ Kočáry bez koní se derou po širokých silnicích. A všechny různé věci, o kterých On řekl: dcery Sionu, jak se oblékají a jak chodí a jak se homosexuálové a jiné zvrhlosti zjevují. Jak zkaženost... Lidé budou vydáni na pospas klamu a všem takovému věcem, a budou prudcí a nadutí a milující rozkoše více než Boha. Smlouvy nedodržující, falešní žalobci. A jednoho z těch dnů, můj drahý bratře, přijde Ježíš.

Matouš 28:20; Marek 16:17; Lukáš 21:28

¹⁰⁷ A ti, kteří usilovně pracují na tom, co jiní v dnešní době nazývají fanatismem a věří tomu staromódnímu Kristovu evangeliu a promlouvající všemohoucnosti i probíhajícím zázrakům, On řekl: „Ty,

kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře. A skutky, které dělám já, i vy dělat budete. Budu vždy s vámi po všechny dny až do skonání světa. A když se začnou tyto věci zjevovat, pozvedněte své hlavy, protože vaše vykoupení se blíží.“

Matouš 24:37; Lukáš 7:26

108 Vidíte tedy, přátelé? Právě tak, jak to bylo za Noemových dnů, při příchodu Syna člověka, tak je to za dnů vysvobození Izraele. Tak je to, když Syn člověka je na kříži. A tak i my jsme na křižovatce. Bůh vždycky ukáže zázračnost, vykoná veliká znamení a zázraky, uzdraví nemocné, vzkřísí mrtvé, vymítne ďáblы; velicí duchové probuzení, znamení na nebi a zemi a úzkost mezi národy. Jsme prostě na křižovatce.

Izaiáš 2:4; Micheáš 4:3; Matouš 5:5

109 A co dál? Ježíš Kristus přijde znovu podruhé ve slávě, aby vzal ty, kdo zemřeli v Kristu a ožili v Bohu. Bůh přivede jednoho každého s Ním. A tiší obdrží zemi za dědictví a veliké Milénium bude nastoleno a nebude už více žádné války. Zbraně budou složeny, kopí budou překovány na srpy a radlice, a tak dále; a národ více nepozvedne meče proti národu, a nebude již více nemoci, nebude více utrpení, nebude více zármutku, ale budeme žít v Jeho přítomnosti na věky věků. A všechna tato znamení a věci svědčí o tom, že jsme na křižovatce. Jsme na konci cesty.

110 Jsem dnes tak šťastný, že mohu vědět, že moje duše byla zakotvena v Kristu Ježíši, v přístavu odpočinutí. Jsem tak rád, když mohu uzříť Boha v jeho svatém Slovu, který koná a dává znamení a divy a že mohu vědět před tímto mým malým sborem, na tomto místě, že mohu říci, jak jsem koneckonců řekl předtím, než jsem oněhdy odcházel: „Budete svědky velikých a šlechetných projevů moci všemohoucího Boha ve všemohoucnosti a zázračné moci, které se uskuteční v nesmírné hojnosti, nad každé naše pomyšlení nebo přesvědčení. A to je právě teď ve dveřích. A vy to můžete vidět dokázané přímo ve dveřích, dokonce vašeho zdejšího sboru.“ A tak moji drazí přátelé, nikdy neopustte Krista. Žijete pro Něj skrze kříž. Pozvedněte svá srdce a své svaté ruce k Bohu. A jestliže církev, nebo něco jiného se pohne tím, nebo jiným směrem, nebo lidé začnou říkat to, či ono, nevěnujte tomu pozornost. Upírejte svá jednoduchá srdce ke Kristovu kříži a žijte pro Něj. A Bůh vám to dá. Jsme na křižovatce, na

rozcestí.

111 Skloňme na chvíli naše hlavy k modlitbě. Nezahrála bys nám, sestro, tu starou, vznešenou píseň: „Má víra k Tobě zří.“ Je to sto osmdesát devět... nebo osmdesát čtyři...

112 Zatímco se budeme modlit s našimi hlavami skloněnými... Prátele, jsme na křižovatce. Došli jsme sem. Všechny tyto věci, zvrhlost žen a mužů, veliká úzkost, které jsme svědky. O čem to mluvím? Dokázal jsem to pomocí Bible. Tak to bylo na každé křižovatce — nikdy před křižovatkou — vždycky na křižovatce. Krátce předtím... Vidíte, a lidé se nyní vzdálili; oni se vzdálili ve své teologii a v tom, že dny zázraků jsou minulostí. Sledovali jste, že to dělali v každém předchozím věku?

113 Ale krátce před změnou času Bůh sestupoval dolů ve všemohoucnosti a projevoval to zázračné. A právě proto lidé o mně mluví a říkají věci, které říkají. A právě tak mluví o všech křesťanech, kteří tomu věří. Ale vidíte, co se předtím přihodilo těm, kteří věřili? Oni byli zabezpečeni. Abraham byl úplně zabezpečen. Amen. Stejně tak Mojžíš, žádná rána se nedotkla ani jeho, ani Izraele. Stejně tak se nedotkla Noema. Enoch byl vzat dříve, než se to stalo, on už stál u zábradlí ve slávě a sledoval, jak to probíhá.

114 Jestliže jsi dnes ráno bez Krista a uvědomuješ si, že tvá duše není v pořádku, zatímco skláníme naše hlavy, přál bych si, abys mohl Bohu... nevím, jestli mi ještě bude dáno k tobě promlouvat, ale jsme na křižovatce. Pokud by sis přál, abych tě před Bohem vzpomněl v modlitbě, nechceš teď k Němu pozvednout svoji ruku? Bůh ti žehnej, pane. Bůh ti žehnej, tobě, tobě, tobě. Bůh ti žehnej. Mnohým z vás, asi tucet rukou.

115 Nyní, zatímco máte skloněné hlavy, přál bych si, aby celé shromáždění jemně broukalo tuto melodii. Máte-li touhu, máme zde otevřený oltář. Pojdte a přineste slovo modlitby, spolu se mnou k Bohu, za svou duši. Rád to udělám, pomodlím se za vás.

*Má víra k Tobě zří
(K nikomu jinému, jak k Tobě),
Beránku na kříži, jenžs Boží Syn.
Modlitby hlas můj slyš,
shlad' krví hříchu tíž,
ať věčně Tvůj jsem již,*

*zbaven jsa vin.
Nechť Tvá hojná milost...*

Modlíte se, prosíte ho, aby se nad vámi smiloval? Čiň pokání, hříšný příteli, zrovna teď. Odevzdej mu svůj život.

*Milostí bohatou,
posilni duši mdlou,
vlij v ní žár svůj!
Kdyžs za mne život dal,
ó, dej bych miloval,
Tě s hlasem díků chval,
jsa věčně Tvůj.*

¹¹⁶ Zatímco sestra hraje nápěv dalšího verše, zůstaňme v modlitbě. Nyní, nebeský Otče, nu, my za moc nestojíme, Pane. Přišli jsme sem jenom kvůli tomu, že tvým Slovem jsme vznikli. Ty jsi nás krmil a udržoval, a ti z nás, kteří Tě přijali, jsou vděční, Pane, a uvědomuji si, že jednou budeme proměněni. To staré zkažené, ponížené tělo, ve kterém žijeme, bude proměněno, uzpůsobeno a učiněno k podobnosti Tvého těla. My bezpečně odpočíváme v tomto korábu. A to skrze tvé Slovo dnešního rána, skrze Ducha svatého, který přivedl tyto lidi k ukazateli směru. Jsme na konci, je tu změna. Znamení a divy se zjevují a konají se veliké události. Víme, Pane, že jsme na konci. Proto ty věci jsou tu. Každou chvíli můžeme spatřit příchod Páně.

Jan 5:24; Jan 6:37

¹¹⁷ A tak, Bože, prosím, Ty znáš srdce těch lidí, já jim předkládám tuto nabídku, toto pozvání. Mohou přijít, Pane, oni to teď přijímají. Ty jsi řekl: „Kdo přijde ke mně, toho v žádném případě nevyženu ven, kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“

¹¹⁸ Prosím, Otče, aby ses dnes zabýval srdci těchto lidí. Nechci je přesvědčovat; věřím, že ten den již pominul, zůstala Ti již jen hrstka, Pane, oni musí přijít se vši strízlivostí a s přesvědčením, na základě svého vyznání a s vírou přijmout Krista a nárokovat si, že Bůh vešel do jejich života a promluvil. Prosím, Bože, pokud jsi zaklepal na nějaké srdce již předtím, nechť by to bylo další klepání dnešního dne a pokud by to bylo to poslední, uděl ho, Otče. Tvé Slovo je pravda. Předkládáme Ti je teď, Pane a nechť se Duch svatý věnuje jednomu každému z nich, zatímco budeme zpívat poslední verš.

119 S našimi hlavami skloněnými, pokud si přeješ přijít k oltáři a modlit se, hříšný příteli, přijď teď a přijmi Krista. Odpadlíku, přijď hned teď a postav se u oltáře. Pomodlíme se s tebou. V pořádku.

*Světa když bludištěm,
(to je právě to, co děláte),
jda žalem svírán jsem
(smrt, nemoc, žal),
buď Vůdcem mým; (ó, Bože)
noc proměň v libý den,
pláč utiš, bol a sten,
za ruku ved' mne jen,
ať nezbloudím.*

Matouš 13:57; Marek 6:4; Lukáš 4:24; Jan 4:44

120 S vašimi hlavami skloněnými... Bratře Woodsi, prosím, abys na okamžik zvedl hlavu, bratře Coxi a vy v budově, bratře Fleemane, zvedněte na chvíli hlavy, pouze vy. Vidíte to, co jsem vám řekl? „Amen, amen, říkám vám, že žádný prorok není ve své vlasti mezi svými...”

121 Nyní, laskavý, nebeský Otče, předkládáme Ti toto poselství, Pane, toto semeno, které bylo zaseto hluboko do srdcí těchto lidí, aby jednoho slavného dne, až Ježíš přijde, a vyhledá všechny svaté (což On zajisté učiní) a každého jednoho vezme ve vytržení do slávy. A jaký to bude den jásání, když se vrátí Ježíš, náš Pán. Uvědomujeme si, jak jsme vděční, že můžeme žít v tomto dni. A Bože, já sám činím pokání ze všeho, u vědomí, že nejsem schopen žít sám o sobě, Pane, ale že jsme od základu hříšníci. A denně Ti důvěřuji u vědomí, že se denně prohřešuji, u vědomí, že mě denně tyto věci v mém životě potkávají, a ony Ti nepůsobí radost. A vyznávám své špatnosti a přijímám Tě, můj Pane, zatímco pokládám dnes ráno svou duši na oltáři, v této malé modlitebně a kořím se zde, Pane.

122 Ó, Bože, zklamal jsem Tě v minulosti ohledně těch Božských darů a Ty jsi to ukázal onoho večera tak zázračným způsobem. A je mi líto, činil jsem před Tebou pokání v tom vidění a i teď při mém zdravém... v této dimenzi, ve které teď žiji, kaji se před Tebou, můj Pane, a prosím Tě, abys mi odpustil a pomohl mi, a abych Tvou milostí, kterou jsi mi už udělil, že tyto věci se budou v budoucnu dít... Uvědomuji si, že ony se opravdu budou dít, a proto, Pane, prosím, abys posvětil mou duši, mé srdce, zatímco Ti je odevzdávám.

2. Samuelova 15:30; Matouš 23:37; Lukáš 13:34; Galatským 5:7

123 Ó, Bože, zatřes nejen zemí, ale i znovu nebem. Pane, dovol nám vyjít na pole, kde milióny lidí očekávají, Pane, hladoví a žízniví a plačící a žadonící, a pohané umírají ve tmě. Ó, Bože, zatřes tím velikým cizoložným národem Ameriky, který upadl do pošetilostí moderní Sodomy a Gomory. „Ó, ty synu jitřenky, jak jsi padl, vedlo se ti dobře, co se s tebou stalo?“ Ale: „Ó, Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem tě chtěl shromáždit...”

124 A tak je to v dnešní době s Amerikou, když Duch svatý lká v mém srdci. „Kolikrát jsem tě chtěl udělat plápolající lucernou k národům světa, ale ty jsi přijala Hollywood. Ty jsi přijala módu tohoto světa. A teď jsi byla přenechána Jannesi a Jambresovi, a tvůj den nastal. Ó, jak velcí muži se přehnali tímto národem. Pročesali ho skrz naskrz, aby něco našli. Nyní se vzdaluješ a odcházíš k jiným národům.”

125 Ó, Bože, ona je v popelu svých vlastních zřícenin. Ona sedí na sudu krásy. A jednoho slavného dne, se Syn Boží zjeví z nebe ve své svaté spravedlnosti. A jak my obstojíme? Ó, Bože, dej dnes, aby naše srdce byla pevně zakotvena v Tobě. Odpusť nám naše nesčetné hříchy.

126 A Otče, požehnej tyto kazatele, kteří jsou zde přítomni dnes ráno, kazatelé Evangelia. Ó, Bože, kéž by, až budou dnes odcházet s tímto poselstvím, mohli ve svém srdci říci: „Teď vidím konec času, ten ukazatel směru, vím, že jsme na křížovatce a všechno se kolem toho točí. Žasnul jsem, jak moje srdce bylo podníceno v těch posledních několika letech.” Ano, Pane. Ano, Pane. A kéž by to spatřili. Ať se jejich oči otevrou, ať se rozhlédnou dokola a řeknou: „Ano, zde to je.” Vidím, že všechny tyto zlé věci jsou znameními. To jsou nepřítelova nadpřirozená znamení. Jakže, on koná veliké divy. On dělá veliké věci do té míry, že dokáže přivolat oheň z nebe. Ano, oni už mají satelity všude kolem zeměkoule, jsou to jen přirozené věci, nepřítel přináší ohnivá znamení a všechno možné. Falešné měsíce a falešná slunce a všechny jiné věci.

127 Ale, Bože, Ty jsi řekl, že zde rovněž budou znamení, kterým oni nebudou rozumět. A my žijeme a vidíme to. Jsem tak vděčný, Pane, tak vděčný za Krista. A prosím, abys vzhlédl na svého pokorného služebníka, kajícího, se slzami kanoucími po jeho tvářích, Bože; odevzdávám Ti znovu svůj život. Pomož mi, drahý Bože, abych zůstal pokorný a udržel kolem sebe pokorné lidi, kteří Ti budou sloužit, drahý Bože a budou konat Boží dílo, dokud Ježíši nedovolíš, že smrt mě

vysvobodí z tohoto stánku upokoření. A pak, Otče, přál bych si být s Tebou.

¹²⁸ Požehnej této malé, drahé církvi. Bože, požehnej našeho zdejšího milovaného pastora, bratra Neville, našeho drahého, milovaného přítele, který zde stává, ať je zima, nebo horko, ať už se věci vyvíjejí dobře, nebo špatně, on se stále drží toho neposkrvněného evangelia Pána Ježíše. Bože, požehnej jemu, jeho ženě a dětem. Ó, Bože, nechť by hořel ve svém srdci evangeliem k lidem až do Ježíšova příchodu. Požehnej ho, Bože. Dej mu hojnost síly. My ho milujeme a víme, že je pokorným mužem a že pracuje pro Tebe a jsem za něj vděčný, Pane, že mu mohu svěřovat tento zdejší malý ovčinec, který jsem kdysi měl na tomto místě. A Bože, prosím, abys mu pomohl uvést do toho ovčince hodně ovcí. Vyslyš, Pane.

¹²⁹ Udělej to i pro každého zbývajícího kazatele, který je zde přítomen a nejen zde, Pane, ale po celém světě, protože víme, že ten den je nezbytný; znamení jsou zde; a ďábel obchází jako řvoucí lev a falešně obviňuje a překrucuje. Ale Bože, Ty jsi vztyčil proti němu skrze Ducha svatého korouhev. A my jsme Ti za to vděční.

¹³⁰ Požehnej nás teď vespolek. A dnes, Otče, když se budeme modlit za nemocné, pomaž zde znovu čerstvě každého přítomného kazatele. Vyslyš, Pane. A ať každý věřící, který je zde přítomen, bude pomazán a také každá nemocná osoba. A dej, až budeme odsud odcházet, aby každá osoba byla úplně zdravá, a sláva Boží se zmocnila našich duší, zatímco o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

*Má víra k Tobě zří,
Beránku z Golgoty, jenžs Boží Syn;
(Pozvedněme k Němu naše ruce,
zatímco zpíváme.)
vyslyš hlas prosby mé,
a sejmi hříchy, vše,
dovol od dnešního dne,
patřit zcela Tobě.
A teď pomalu. „Zůstaň se mnou.“*

¹³¹ S našimi hlavami skloněnými, Ti svěřujeme všechny věci, sami sebe, naše životy, naši službu. Použij si nás, ó, Pane, ať každý z nás odchází povzbuzen. Kéž by se tento den stal památným na dlouhou dobu, protože Duch svatý byl s námi a požehnal nám.

Nyní Ti odevzdáváme ty nemocné, Pane, a jejich dnešní potřeby. Vyslyš, Pane. Buď milostiv, Otče. Udělej to pro Ježíšovy zásluhy, prosím.

Matouš 6:9-13

132 A nyní, Ty veliký Učiteli, který jsi nás jednoho dne poučil. Poučil jsi své učedníky, aby nám zanechali příklad. Ty jsi řekl:

Proto se modlete takto:

Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé.

Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.

***Chléb náš vezdejší dej nám dnes,
a odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme
naším viníkům.***

***A neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Nebo tvé jest království, i moc i sláva, navěky.
Amen.***

133 „Jenom věř,“ pokud můžeš, sestro. Kolik z vás touží, abychom se za vás pomodlili, můžete ukázat své ruce? Ti z vás, za které bychom se měli modlit, možná byste se měli postavit do řady, zde po pravé straně. Kolik z vás se sem vejde. A ti, kteří jsou na této straně, ať se postaví do této prostřední uličky, pokud to je možné. A ti z této uličky, ať se seřadí na této straně a tito v prostřední uličce sem. V pořádku. Zpívejme teď.

*Jenom Mu věř, jenom Mu věř,
všechno pak možné je, jenom Mu věř;
jenom Mu věř, jenom Mu věř,
všechno pak možné je, jenom Mu věř.*

134 Kolik z vás již bylo někdy dříve v takovém shromáždění, na uzdravovací bohoslužbě? Zvedněte ruce. Zřejmě všichni. Ó, ach. Všemohoucnost, zázračnost... pozastavuji se, právě teď mi přichází na mysl něco ohledně jisté věci. Jak to tak sleduji, kdybyste měli projít všichni, tak modlitební řada by trvala přinejmenším do tří hodin.

135 Kde je bratr Tom Meredith? Je ještě tady? Bratr Junior Jackson, a ti další kazatelé... vy služebníci, kazatelé evangelia, kteří věříte Božskému uzdravení, pojdte sem na chvíli.

*..jenom Mu věř.
Jenom Mu věř, jenom Mu věř,
všechno pak možné je, jenom Mu věř;
jenom Mu věř, jenom Mu věř,
všechno pak možné je, jenom Mu věř.*

¹³⁶ Okamžik; chtěl bych vás o něco poprosit. Bratře Potts i a vy ostatní, víte, že ohledně této části týdne jsem vám řekl, že bych zde nerad pořádal uzdravovací bohoslužbu. Ale telefonovali mi někteří přátelé, a víte kvůli čemu? Bratr Hall pořádal evangelizační shromáždění, uzdravovací bohoslužbu, u bratra Durbinse a bratr Hall... A tak jsem to minulý týden oznámil, o těch jeho bohoslužbách. A toto oznámení jsem udělal proto, že je naším bratrem a pořádá bohoslužby. Cože, jakže... ale bratře Halle, jsi to ty, bratře Halle? Bratr Hall je tu přece s námi. V pořádku.

¹³⁷ Bratře Halle, pořádáš dnes večer závěrečné shromáždění, bratře, u bratra Durbinse, na druhé straně řeky? Tam se koná uzdravovací bohoslužba. Já znám bratra Halla, znamenitý bratr, pomazaný služebník Páně.

¹³⁸ Zajímalo by mě, bratře Halle, pokud nejsem vůči tobě příliš troufalý, mohl by ses zde dnes ráno postavit s námi a modlit se za tyto nemocné, ano? Nerad tu stavím kazatele, který se modlil jako... Mohl by ses zde jenom postavit a poctit nás svojí přítomností, a modlit se za nemocné. Řekněme: „Díky Pánu za bratra Halla.“ On pořádá tento týden bohoslužby u bratra Durbinse. Nepochybuji o tom, že mnozí z vás se jich zúčastnili. Naučili jsme se milovat bratra Halla, když on byl minule u nás. A dozvěděl jsem se, že měl veliký úspěch. Pán mu dal veliký úspěch v modlitbě za nemocné. A mám dojem, že se tu někde pohyboval po okolí a modlil se za nemocné.

¹³⁹ Bratře Halle, nechtěl bys říci pár slov k těmto lidem, něco, co máš na srdci? V pořádku. On měl dobré shromáždění, je to tak, bratře Halle? Jsme rádi, že jsi tady s námi.

¹⁴⁰ A nyní k vám nemocným a nejen k vám, ale rovněž ke kazatelům, kteří jsou tady. Všichni jsme zde spolu seřazeni, jakožto pevnost ve víře, ve všemohoucnost. Víme, že všemohoucí Bůh v těch posledních dnech koná znamení a uzdravení nemocných a postižených. A jsme svědky Jeho všemohoucnosti, konající přesně to, co zaslíbil. Jsme tady, abychom se za vás dnes ráno modlili. A věřím, že Bůh to udělá. A ještě na okamžik... (Nějaký bratr hovoří s bratrem

Branhamem.)

¹⁴¹ Je to bratr Jack Oakey z Probuzeneckého střediska? Jakže, rádi tě vítáme, bratře Jacku Oakeyi, kdekoliv jsi. Zrovna přišel ke mně bratr a řekl mi, že bratr Jack Oakey je tady v budově, a chtěl bys... jakže, pojď rovnou sem, bratře Oakeyi, kdekoliv jsi. A ti ostatní kazatelé, jakže, jsme šťastni, že vás můžeme... jestliže věříte v Božské uzdravení, pojďte sem. To je naše poslání, abychom to dělali a modlili se za nemocné a postižené. To je opravdu znamenité.

¹⁴² Bratře Oakeyi, můžeš... Je to tam bratr Oakey? Opey... Oakey, jsem tolik... co říkáš? V pořádku. Ten evangelista, takový opravdu štihlý bratr, tam v publiku. Ó, jé, to je nádherné. Pojď rovnou sem. Jak se správně jmenuješ? Bratr Jack Arkey. Jsme rádi, že tě tu máme mezi námi, bratře Jacku. Nuže, to je fajn a prima. Když sem půjdeš, můžeš si hned se všemi podat ruku, aby se s tebou seznámili.

¹⁴³ Tak tedy, to je to, co nám Pán dnes ráno posílá, abychom se za tyto lidi modlili. Někteří z nich jsou v ohrožení života. Ta žena, která stojí tam vzadu, v bílém klobouku, má rakovinu. Předě mnou vpředu stojí muž, který má rovněž rakovinu. A mnozí další... tady leží paní se zlomeným kotníkem, který se nechce zahojit. Máme, ó, máme zde hodně případů, paní, která zde sedí na invalidním vozíku má artritidu. Ona věří, že ji Bůh uzdraví a že bude v pořádku. My tomu rovněž věříme.

¹⁴⁴ Nuže, jako bratři můžeme udělat pouze jedno, totiž, že se pomodlíme. Souhlasíte? Pouze se pomodlíme. Dnes jsem příliš slabý na to, abych mohl vejít do vidění. Vidíte, že jsem prostě... Kázal jsem a nemazlil se s vámi.

¹⁴⁵ A tak nyní skloňme naše hlavy a já poprosím, bratře, aby jeden každý přišel sem a udělal trochu místo pro nás zde vpředu, abychom se mohli za tyto nemocné pomodlit. Já půjdu rovnou s vámi a budeme se modlit za tyto nemocné, jak budou procházet, pomodlíme se za ně a každý jeden vloží své ruce na každého ve víře, že Bůh je uzdraví. Věříte tomu, bratři? Co ty na to, bratře Halle? Věříš tomu z celého srdce? V pořádku. Pak se to stane.

¹⁴⁶ Musíme se tedy, pokud budeme moci, dostat se mimo toto schodiště, bratři. Pokud byste chtěli udělat takovou malou řadu zde v tom směru, podél toho. Já začnu z tohoto místa a budeme se modlit. A přejeme si, aby se k nám celý sbor připojil. Uděláte to, přátelé, zatímco se budeme modlit za tyto nemocné?

¹⁴⁷ Nuže, přátelé, jsou tady významní evangelisté a kazatelé uzdravovacích kampaní, kteří se zde dnes ráno budou spolu s námi modlit. A máme radost, že můžeme nyní nasměrovat tuto bohoslužbu k modlitbě za nemocné. Modleme se ještě jednou.

¹⁴⁸ Otče, přijmi nás nyní v Ježíšově jménu. Prosíme, aby Duch svatý sestoupil na nás a požehnal nám a dal nám to, zač budeme dnes prosit. Nechť ta veliká všemohoucí moc Boží působí na nás v této chvíli a nechť sláva Šekinah, ó, Bože, která přebývala pod těmi proplétajícími se křídly cherubinů; nechť ona sestoupí pod tyto vzájemně se proplétající paže kříže a sestoupí na nás dnes, Pane, zatímco se podvolujeme v pokorě a očekáváme na moc Boží. Prosíme o požehnání pro tyto lidi. Nechť ani jeden, ani jeden nezůstane na holičkách, ale ať jsou všichni uzdravení ve jménu Ježíše Krista. Amen.

¹⁴⁹ Nyní, bratře Neville, jestliže máš olej, postav se zde dole na tomto místě, zatímco se do toho dáme... Pomodleme se nejdříve za tuto paní na nosítkách a potom podle pořadí. A pak sem vystoupíme a ať ti ostatní procházejí. V pořádku. Pane, dej nám požehnání. Ať všichni jsou ponořeni v modlitbě, v modlitebním rozpoložení. V pořádku, bratři.

¹⁵⁰ (Bratr Branham se vzdaluje od mikrofону a modlí se za nemocné.) Náš nebeský Otče, naše sestra, která tady leží, ona by musela zůstat na těchto nosítkách do konce života. (Nevýrazná slova.) Ale my dnes věříme, Otče, když ona sem přichází, abych se za ni modlil a rovněž ti ostatní tví bratři, kteří Ti věří, ohledně jejího vysvobození. Pokorně prosíme a žádáme ve jménu Ježíše, abys ji dostal z toho stavu. Otče, prosím, aby mohla být uzdravena a mohla odejít z tohoto místa, oslavujíc Boha. S našima vloženými rukama, prosíme o toto požehnání pro ni, ve jménu Ježíše Krista.

¹⁵¹ Otče, Bože, zatímco zde dnes ráno stojíme, a tato naše barevná sestra, u vědomí, že jednoho dne, když Ježíš nesl kříž na Kalvárii, na Golgotu, padl pod břemenem kříže a našel se tam nějaký barevný muž, který procházel kolem a vynesl mu jej. Trvalo to hodně dlouho, co sledoval krvavé šlépěje svého Pána. A zde jedna z jejich dcer sedící dnes ráno tady, Pane, ona je postižená a nemocná, sedí v křesle. Ona tak sedí celý svůj život, aniž by (nesrozumitelná slova) osoba, Pane, ona byla odepsána lékaři, ale nikoliv možností víry. A společně prosíme, jeden za druhého, a modlíme se v Ježíšově jménu, abys vysvobodil tuto ženu a nechť se uzdraví a je zcela v pořádku v Ježíšově jménu. Amen.

(Bratr Branham se znovu vzdaluje od mikrofonu, aby se modlil za nemocné.)

152 Drazí, milování přátelé, ve jménu... počkejte, přichází sem žena, abychom se zde za ni modlili. Pojd' rovnou sem. (Bratr Branham se vzdaluje od mikrofonu, aby se modlil za tuto ženu.) Prosím, bratři... Náš drahý, nebeský Otče, my vkládáme ruce na naši sestru. Jsme tolik vděční, že se její stav zlepšuje. Nechť její víra nekolísá, ať se zcela uzdraví v Ježíšově jménu. Amen.

153 Nuže, to co jsme teď udělali, je to, co nám řekl Pán, je to tak? Jsme šťastní za návštěvu bratří kazatelů mezi námi; že ano, přátelé? Rekněme: „Amen“, všichni společně... jste opravdu vítání, moji milí bratři, mezi námi. A dnes to uděláme tak, že to stihneme načas. Jsme rádi, že jste byli s námi.

154 A moji bratři, budu se za vás neustále modlit. A vy se modlete za mne, kamkoliv půjdete, modlete se teď, když budu znovu odjíždět na misijní pole. A nechť se čas od času naše cesty setkají.

155 Náš malý bratr Opey, setkal jsem se s ním; náhodou jsem si vzpomněl na jeho milované, tam v Kalifornii. Je doktor Opey zde? Ó, Earl Opey, tak je to. Víím, že je hodně Opeyů, ale já jsem zrovna nevěděl přesně, který (nesrozumitelná slova). Znáím doktora Opeye, toho zubního lékaře, vííte, a ty... a tak... jste nějakí příbuzní? Jsi bratranec, dobrá, to je skvělé; je to znamenitý muž.

156 Nuže, lidé, co jsme zde pro vás vykonali? Hle, co to je. Nestáli bychom tady a nevkládali bychom ruce na nemocné, kdybychom tomu nevěřili. Pozorovali jsme tyto lidi (asi půl dne), jak zde sedí v obecenstvu; lidi postižené rakovinou, slepotou, invaliditou. Dovolte, že vám něco ukážu, pokud jste zde přichozí. Kolik z vás bylo takto Bohem uzdraveno? Zvedněte ruce. Ti slepí, postižení rakovinou, a tak dále. Vidíte? On pro vás udělá totéž, vidíte.

157 A my to děláme z toho důvodu: my věříme našim modlitbám. A nyní na závěr, chceme odevzdat bohoslužbu našemu bratru Nevillovi, a nezapomeňte na večerní bohoslužbu.

158 A dnes večer, pokud je zde někdo a pokud máte nějaké blízké, kteří tu nebyli dnes ráno, abychom se za ně modlili, bratr Hall, který je zde, bude u bratra Durbinse, a to bude... Na jaké je to adrese, bratře? (Bratr sděluje adresu.) Je to Sedmnáctá a Tržní ulice v Louisville, kde se koná uzdravovací kampaň. A právě z toho důvodu jsem měl jisté obavy, ohledně pořádání této bohoslužby. Nerad chodím na nějaké

místo, kde někdo pořádá uzdravovací kampaň, a kde začíná někdo jiný. A proto jsem řekl to, co jsem řekl, o těch bohoslužbách dnes ráno, abych tím poctil bratra Halla u bratra Durbinse. Protože oni jsou mými drahými přáteli. A my nechceme, aby se zde konala uzdravovací bohoslužba, zatímco bratr Hall pořádá rovněž na tom místě takovou *bohoslužbu*. Chci ohledně toho mít naprostou jistotu. A tak my ho milujeme.

¹⁵⁹ A teď, bratře Oakeyi, kde se koná ta tvoje? (Bratr podává adresu.) 4030 Západní tržiště. Ten druhý bratr je spolu s tebou? Jste spolu? V pořádku. Nuže, to je 3040... 4030, 4030 Západní tržiště, Louisville, to je další kampaň. A tak, jak dlouho se zde zdržíš, bratře Oakeyi? Celý příští týden. Prima. Máš všech šest... 3040 Západní tržiště... Ano, 4030 Západní tržiště. V pořádku. To je skvělé.

¹⁶⁰ Nuže, zpozoroval jsem ještě několik dalších kazatelů. Ty, bratře zde, ty rovněž pořádáš někde nějakou kampaň? Pane? Dobrá, to je velice dobré. To je skvělé. A tento bratr zde je misionářem k Židům, tuším... Misionářem k Židům, myslím si, že bydlí v New Albany. A tak jsme šťastní, že můžeme mít... nevynechal jsem někoho? Je tu ještě někdo? Doufám, že ne. Každopádně jsem to nechtěl udělat. Samozřejmě bratr Junior Jackson, který bydlí v New Albany. Bratr Tom Meredith má rozhlasové vysílání. Máš svůj sbor, bratře Meredith? Nemáš sbor, pouze rozhlasové vysílání. On to oznámil před několika minutami. A bratr Neville, má bohoslužby zde, pro zdejší lidi, dnes večer. A v nejbližší středu a v průběhu týdne, bohoslužby — jeho rozhlasová vysílání jsou v sobotu ráno.

¹⁶¹ V pořádku. Ať všichni, kteří se cítí dobře, řeknou amen. V pořádku, synu. Nechceš se rovněž připojit k této veliké, šťastné skupince kazatelů a jít kázat evangelium a modlit se za nemocné? Bůh ti to dopřej, synu.

¹⁶² Jistý mladý muž, kterého nedávno při nehodě odhodilo, narazil na ocelový úhelník, který ho probodl, a takto vyčníval pod jeho bokem. Vzácná, modlicí se matka, Bůh ho ušetřil, protože v tom měl nějaký cíl. Když mi to vyprávěla, myslel jsem, že dnes ráno jsem se s ním setkal. Když jsem vstoupil do vestibulu, on mi podal ruku. Zeptal jsem se: „To jsi ty, ten chlapec?“

Odpověděl: „Ano, pane.“

¹⁶³ Řekl: „Mám povolání do služby,“ Bože buď milostiv. Nuže, moji drazí bratři... To je ten mladý muž, který sedí tam v tom hnědém saku.

Nechť Bůh způsobí, aby se stal planoucím světlem, zatímco jsme ve znamení zkřížení cest, aby kázal evangelium, kázal plné evangelium, kázal celé Slovo Boží, a za nic na světě nedělal kompromisy, stál rovnou na svém stanovišti. Nechť Bůh z tebe udělá velikého bojovníka.

¹⁶⁴ A teď se pomodleme závěrečnou modlitbou za všechny nemocné. Nuže, nebeský Otče, my Ti rovněž děkujeme za toho mladého muže, dnes ráno, Pane. Když on zde sedí dnes ráno a poslouchá Slovo a sleduje tyto kazatele s planoucími srdci, jak vkládali své ruce na ty nemocné, procházející řadou. Vzhledem k svědectvím těch lidí, kteří pozvedli své ruce, že byli uzdraveni z rakoviny, slepoty, hluchoty, němoty, invalidity, je to výzva.

¹⁶⁵ A nyní se díváme do toho požehnaného, starého Slova a tam je řečeno, že tady takové dny budou. A tak zde stojíme, vidíme všemohoucnost Boží, a Jeho prostřenou ruku a znamení a divy, jenž přichází. Slyšíme ve vzduchu zvuk hojného deště. Uvědomujeme si, že žijeme ve velikém dni posledního deště, kdy satan bude spoután a uvržen do propasti, spoután okovy okolností, že nebude moci vyjít a svádět více národy, a na zemi nastane tisíc let kralování Milénia, zatímco my budeme oslavovat našeho Pána Ježíše, uctívat ho, korunovat jej Králem králů a Pánem pánů.

1. Tessalonicenským 4:16

¹⁶⁶ A tato stará hříšná země jednoho z těch dnů vybuchne, když ty atomové síly budou uvolněny a rovněž i vodíkové... a každé moře a veškerá voda bude... moře se vypláče do sucha. Ó, Bože, a slunce odmítne svítit a měsíc nevydá svůj jas a nebeské hvězdy budou padat, jako když mohutný vítr setřásá nezralé fíky ze stromů, muži budou volat do skal a hor, a jakou hodnotu bude mít tehdy to malé světýlko. Pak mrtví v Kristu povstanou, ó, jaký ráj, národ více nepozvedne meče proti národu. Stejně tak se už nebudeme dále modlit za nemocné. Dnes je den spasení.

Jan 14:13, 14; Jan 15:16; Jan 16:23

¹⁶⁷ Otče, přinesli jsme k Tobě tyto lidi a poprosili Tě v Ježíšově jménu... Ty jsi řekl: „Proste Otce o cokoliv v mém jménu; a stane se vám.“ Nuže, to není naše modlitba, ve které my pokládáme víru. To je Jeho příkaz, kterému věříme. „Proste Otce o cokoliv v mém jménu; a já to udělám.“

¹⁶⁸ Nuže, satane, ty jsi byl tak zlý a svázals tyto lidi a na mnohé jsi uvrhl smrt a zmrzačil jsi je, oslepil, a dopustil ses různého druhu zla vůči nim; ty jsi poražen. Ty jsi poražen, protože my jsme udělali právě

to, co řekl Ježíš. A proto naše víra teď vzhlíží a říká ti: „Opusť tyto lidi.“ Vyjdi z nich v Ježíšově jménu a ať se jeden každý uzdraví skrze jméno Ježíše Krista. Sláva Pánu. Já věřím.

*Mohu, chci, věřím;
mohu, chci, věřím;
mohu, chci, věřím,
že Ježíš mne uzdraví.
Beru ho za jeho Slovo;
beru ho za jeho Slovo;
On mi přináší zadarmo vysvobození;
beru ho za jeho Slovo.
Mohu, chci, věřím;
mohu, chci, věřím;
mohu, chci, věřím,
že Ježíš mne uzdraví.*

Marek 16:17

¹⁶⁹ Copak tomu nevěříte? Ó, teď, bratře Halle, věříš tomu? Věříš, že Bůh to udělá, bratře? Amen. Sestro Snyderová, věříš tomu? Sestro, věříš tomu? Věříš tomu, sestro? Pak víra je podstatou věcí, kterých se nadějeme a důkazem věcí neviditelných. Vírou se propadly zdi Jericha. Nyní věříte, že víra to viděla, jakožto hotovou věc. Amen. Věříme tomu; nemáme o tom ani stínu pochybnosti. Bůh nás poslal, všemohoucnost promluvila, zázračnost to provází. „Tato znamení budou mít ti, kdo uvěří.“ Amen. Není On nádherný?

¹⁷⁰ Nuže, zatímco stojíme spolu ve skupince, ještě na chvíli skloníme hlavy k modlitbě. Máme... na krátkou chvíli obecenství. Poprosíme bratra Neville, jestli by sem nepřišel, zatímco skloníme hlavy v několika slovech modlitby a se skloněnými hlavami budeme pobroukávat:

*Chci, mohu, věřím;
chci, mohu, vě...*

¹⁷¹ Jen si zapamatujte, On je po vašem boku. On je zde, aby to uskutečnil. Pouze pocíťte Jeho moc sestupující k vám. Já mohu. Vy opravdu můžete.

Beru jej za jeho Slovo;

*beru jej za jeho Slovo;
On mi přináší vysvobození zadarmo.
(Na Golgotě.)
beru jej za jeho Slovo.*

Skloňme naše hlavy. Nyní, bratře Neville, cokoliv máš ještě na srdci.

